॥ શ્રી. ॥

મહાવીરસ્વામિના પંચકલ્યાણકનું, સત્તાવીશભવનું, અને પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન.

તથા

પારણું અને બીજાં સ્તવનો સહિત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શા. મગનલાલ હઠીસંગ.

જ્ઞાનપ્રકાશના માલેક—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.—પ્રત ૪૦૦

અમદાવાદમાં

શ્રી રત્નસાગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરતલાલ જેશીંગભાઇએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૬૯—સને ૧૯૧૩

શ્રી.

મહાવીરસ્વામિના પંચકલ્યાણકનું

અને

સત્તાવીશભવનું સ્તવન.

તથા

પારણું અને બીજાં સ્તવનો સહિત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

શા. મગનલાલ હઠીસંગ.

જ્ઞાનપ્રકાશના માલેક—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.—પ્રત ૪૦૦

અમદાવાદમાં

શ્રી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરતલાલ
જેશીંગભાઇએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૬૯—સને ૧૯૧૩

કિંમત એક આનો.

અથ શ્રી
મહાવીરસ્વામીનાં પંચ કલ્યાણકનું સ્તવન.

॥ પ્રભુ ચિત્ત ધરીને અવધારો મુજ વાત ॥ એ દેશી. ॥

સરસ્વતિ ભગવતિ દીઓ મતિ ચંગી, સરસ સુરંગી વાણુ ॥ તુજ પસાય મયિ ચિત્ત ધરીને, જિન ગુણ રયણુની ખાણુ ॥ ગિરૂઆ ગુણ વીરજી, ગાઈશું ત્રિભુવન રાય ॥ જશ નામે ઘર મંગળ માળા, તસ ઘર બહુ સુખ થાય ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ જંબુદ્વીપ ભરતક્ષેત્ર માંહે. નયર માહણકુંડ ગ્રામ ॥ ઋષભદત્ત વર વિપ્ર વસે તિહાં, દેવાનંદા તસ પ્રિયા નામ ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૨ ॥ સુર વિમાન વર પુષ્પોત્તરથી, ચવિ પ્રભુ લીયે અવતાર ॥ તવ તે માહણી રયણી મધ્યે, સુપન દેખે દસ ચાર ॥ ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૩ ॥ પૂરે મયગલ મલપતો દેખે, બીજે વૃષભ વિશાળ ॥ ત્રીજે કેશરી ચોથે લક્ષ્મી, પાંચમે કુસુમની માળ ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૪ ॥ ચંદ્ર, સુરજ, ધ્વજ, કળશ, પદ્મસર, દેખે દેવવિમાન ॥ રયણરેલ રયણાયર રાજે, ચૌદમે અગ્નિ પ્રધાન ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૫ ॥ આનંદભર જાગી સા સુંદરી, કંતને કહે પરભાત ॥ સુણીય વિપ્ર કહે તુમ સુત હોયે, ત્રિભુવન માંહે વિખ્યાત ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૬ ॥ અતિ

અભિમાન કીયો મરીચચ ભવે, ભવિ જૂઓ કર્મ વિચા-
ર ॥ તાત સુતાવર તિહાં થયા કુંવર, વળી નિચ કૂળે અ-
વતાર ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૭ ॥ ઇણે અવસર ઇંદ્રાસન ડોલે,
નાંણે કરી હરી જોય ॥ માહણી કૂખે જગગુરૂ પેખી, નમી
કહે અઘટતું હોય ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૮ ॥ તતક્ષણ હરણીગ-
મેષી તેડાવી, મોકલીઓ તેણે ઠાસ ॥ માહણી ગર્ભ અને
ત્રિસલાનો, બિહુ બદલી સૂર જાય ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૯ ॥
વળી નિરિભર એ દેવાનંદા, દેખે એ સુપન અસાર ॥
જાણે એ સુપન ત્રિશલા કર ચઢિયાં, જઈ કહે નિજ ભર-
તાર ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૧૦ ॥ કંત કહે તું દુઃખ હર સુંદરી,
મુજ મન અચરિજ એહ ॥ મરૂથલમાંહે કલ્પદ્રુમ દીઠો,
આજ સંશય ટળ્યો તેહ ॥ ગિરૂઆ૦ ॥ ૧૧ ॥

॥ ઢાળ ૨ જી ॥

નયરી ક્ષત્રિયકુંડ નરપતિ, સિદ્ધારથ ભલોએ ॥ આણ
ન ખંડે તસ તણી, જગ જસ નિરમલોએ ॥ તસ પટરાણી
ત્રિસલા સતી, કૂખે જગપતિએ ॥ પરમ હરષ હઇયડે ધરી,
હવિયા સુરપતિએ ॥ ૧ ॥ સુખ સજ્જાએ દેવી પોઢીયાં,
ચૌદ સુપન લહેએ ॥ જાગતિ જિનગુણ સમરતિ, હરખતિ
ગહગહેએ ॥ ૨ ॥ રાજહંસ ગતિ ચાલતી, પિયુ કને આવ-
તીએ ॥ પ્રહ ઉગમતે સુરેં, વિનવે નિજ પતિએ ॥ ૩ ॥
વાત સુણી રાય રંજીઆ, પંડિત તેડીયાએ ॥ તેણે શુભ
સુપન વિચારવા, પુસ્તક છોડીયાંએ ॥ બોલે મધુરીવાણ કે,

ગુણનિધિસુત હોસેએ ॥ સુખ સંપત્તિ ઘરે વાધશે, સંકટ ભાજસેએ ॥ ૪ ॥ પંડિતને રાય તુઠ્ઠીયા, લચ્છી દીયે ઘણીએ ॥ કહે એહ વાણી સફળ હોજ્યો, અમને તુમતણીએ ॥ નિજપદ પંડિત સંચરયા, રાય સુખે રહેએ ॥ દેવી ઉદર ગર્ભ વાધતો, શુભ દોહલા લહેએ ॥ ૫ ॥ માત ભક્તિ જિનપતિ કરે, ગર્ભ હાલે નહીંએ ॥ સાત માસ વોલી ગયા, માય ચિંતા લહીએ ॥ સેચરને કહે સાંભળો, કોણે મારો ગર્ભ હરયોએ ॥ હું ભોળી જાણું નહીં, પ્રેગટ પ્રગટ કીઓએ ॥ ૬ ॥ સખી કહે અરિહંત સમરતાં, દુઃખ દોહગ ટળેએ ॥ તવ જિન જ્ઞાન પ્રયુંજીઓ, ગર્ભથી સળસળેએ ॥ માત પિતા પરિવારનું, દુઃખ નિવારીયુંએ ॥ સંયમ ન લેઉં માય તાય છતાં, જિન નિરધારિયુએ ॥ ૭ ॥ અણુદીઠે મોહ એવડો, કિમ વિછુઓ ખમેએ ॥ નવ મસવાડા ઉપરે, દિન સાડા સાતમેએ ॥ ચૈત્ર શુકલ દિન તેરસે, શ્રી જિન જનમિયાએ ॥ સિદ્ધારથ ભૂપતિ ભલા, ઓચ્છવ તવ કીયાએ ॥ ૮ ॥

॥ વસ્તુ ॥ પુત્ર જનમ્યો પુત્ર જનમ્યો, જગત સણગાર ॥ સિદ્ધારથ નૃપ કુળ તિલો, કુળ મંડળ કુળ તણો દીવો ॥ શ્રી જિનધર્મ પસાઉલે, ત્રિસલાદેવી સુત ચિરંજીવો ॥ એમ આશિષ દીએ ભલી, આવી છપ્પન્ન કુમાર ॥ સુતિકર્મ કરે તે સહી, સોહે જિસી હરિની નાર. ॥ સોહિ૦ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ૩ જી ॥

॥ નમણીની દેશી. ॥

અહ્યરે સિંહાસણ ઇંદ્ર જ્ઞાને નિરખતાએ ॥ જાણી

જનમ જિનેંદ્ર, ઇંદ્ર તવ હરખતાએ ॥૧॥ આશનથીરે ઉઠેય, ભક્તિયે ગુણુએ ॥ વાગે સુઘોષા ઘંટ, સઘળે રણઝણેએ ॥ ॥ ૨ ॥ ઇંદ્ર ભુવનપતિ વીસ, વ્યંતર તણાએ ॥ બત્રીસ રવિ શશિ દોય, દસ હરિ કલ્પનાએ ॥ ૩ ॥ ચોસઠ ઇંદ્ર આણંદ, પ્રણમી કહેએ ॥ રત્નગર્ભા જિન માત, દુજી એ-સી નહીંએ ॥ ૪ ॥ જન્મમહોચ્છવ દેવ, સવિહુ આવિયા-એ ॥ માય દેઇ નિંદ્રામંત્ર, સુત લેઇ મેરૂ ગયાએ ॥ ૫ ॥ કંચન મણિ ભૃંગાર, ગંધોદકે ભરયાએ ॥ કિમ સહેસે લઘુ વીર, હરિ સંશય ધરયાએ ॥ ૬ ॥ વહેસે નીર પ્ર-વાહ, કેમ તે નામિયેએ ॥ ન કરે નમણ સનાત્ર, જાણ્યું સ્વામિયેએ ॥ ૭ ॥ ચરણ અંગુઠે મેરૂ, ચાંપી નાચીઓ-એ ॥ મુજ શિર પગ ભગવંત, એમ કહી રાચીયોએ ॥૮॥ ઉલટ્યા સાયર સાત, સરવે જળહળ્યાએ ॥ પાતાળે ના-ગેંદ્ર, સઘળા સળસળ્યાએ ॥ ૯ ॥ ગિરિવર ત્રુટે ટુંક, ગ-ડગડી પડ્યાએ ॥ તીન ભુવનના લોક, કંપિત લડથડ્યા એ ॥ ૧૦ ॥ અનંતબળ અરિહંત, સુરપતિએ કહ્યુંએ ॥ હું મૂરખ સાહી મૂઢ, એટલું નવિ લહ્યુંએ ॥ ૧૧ ॥ પ્રદ-ક્ષિણા દેઇ ખામેય, ઓચ્છવ કરેએ ॥ નાચે સુર ગાવે ગીત, પુન્ય પેરે ભજેએ ॥ ૧૨ ॥ ઘણું સુખે સ્વર્ગની લીલ, તુચ્છ કરી ગણ્યુંએ ॥ જિન મૂકી માયને પાસ, પદ ગયા આ-પણુંએ ॥૧૩॥ માય જાગી જુએ પુત્ર, સુરવરે પૂજીઓએ ॥ કુંડળ દોય દેવદૂષ્ય, અમીય અંગુઠે દીઓએ ॥ ૧૪ ॥ જનમ મહોચ્છવ એમ સાર, નંદીશ્વર વાધીયોએ ॥ સજ્જન સંતોષી નામ, વર્ધમાન થાપીઓએ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાળ ૪ થી ॥

॥ પ્રભુ વાધિએ સુરતરુ સરિખો. ॥ એ દેશી. ॥

પ્રભુ કલ્પતરુ સમ વાધે, ગુણ મહિમા પાર ન લાધે રૂપે અદ્ભુત અનૂપમ અકળ, અંગે લક્ષણ વિદ્યા સકળ ॥ ૧ ॥ મૂખ ચંદ્ર કમળ દલ નયણ, શ્વાસ સુરભિગંધ મીઠા વયણ ॥ હેમવરણું પ્રભુ તનુ શોભાવે, અતિ નિર્મળ વિણું નવરાવે ॥ ૨ ॥ તપ તેજે સૂરજ શોહે, જોતાં સુર નરનાં મન મોહે ॥ પ્રભુ રમે રાજકુંવરશું વનમાં, માત તાતને આનંદ મનમાં ॥ ૩ ॥ બળ અતૂલ વૃષભગતિ વીર, ઇંદ્રસભામાં કહ્યો જિન ધીર ॥ એક સુર મૂઢ વાત ન માને, આવ્યો પરખવાને વન રમવાને ॥ ૪ ॥ અહિ થઇ વૃક્ષ આમલીયે રાખ્યો, પ્રભુ હાથે ઝાલી દૂર નાંખ્યો ॥ વળી બાળક થઇ આવી રમીઓ, હારી વીરને ખાંધે લઇ ગમીઓ ॥ ૫ ॥ માત તાત દુઃખ ધરી કહે મિત્ર, કોઇ વર્દ્ધમાનને લઇ ગયો શત્રુ ॥ જાતો સુર વાધ્યો ગગને મિથ્યાતિ, વીરે મુષ્ટીએ હણ્યો પડ્યો ધરતી ॥ ૬ ॥ પાય નમી નામ દીધો મહાવીર, જેવો ઇંદ્ર કહ્યો તેવો ધીર ॥ સુર વળિઓ પ્રભુ આવ્યા રંગે, માત તાતને ઉલટ અંગે ॥ ૭ ॥

॥ વસ્તુ ॥ રાય ઓચ્છવ રાય ઓચ્છવ, કરે મનરંગ ॥ લેખકશાળાએ સુત ઠવે, વીર જ્ઞાન રાજા ન જાણે ॥ તવ સોધર્મઇંદ્ર આવીયા, પૂછે ગ્રંથ સ્વામી વખાણે ॥ વ્યાકરણ જૈન તિહાં કીયો, આનંદો સુર સબ ॥ યૌવન વયે પ્રભુ આવતી, પરણ્યો વિસ્મય થાય ॥

॥ ઢાળ ૫ મી ॥

યોવનવય જવ આવીયાએ, રાય કન્યા જશોદા પરણાવીયાએ ॥ વિવાહ મહોચ્છવ શુભ કીયાએ, સર્વે સુખ સંસારનાં વિલસીયાએ ॥ ૧ ॥ અનુક્રમે હુઈ એક કુંવરીએ, ત્રીસ વરસ જિનરાજ લિલા કરીએ ॥ માત પિતા સદ્દગતિ ગયાંએ, પછે વીર વેરાગે પૂરીયાએ ॥ ૨ ॥ મયણરાય સેન જીતીયોએ, વીરે અથિરસંસાર મન ચિંતીયોએ ॥ રાજ રમણિ ઋદ્ધિ પરિહરિએ, કહે કુટુંબને લેશું સંયમ સિરિએ ॥૩॥

॥ ઢાળ ૬ ઠ્ઠી ॥

॥ રાગ ગોડી. ॥

પિતરીઓ સુપાસરે, ભાઈ નંદિવર્ધ્ધન ॥ કહે વર્દ્ધ એમ ન કીજીયેએ ॥ ૧ ॥ આગે માત તાત વિછોહરે, તું વળી વ્રત લીયે ॥ ચાંદે ખાર ન દીજીયેએ ॥૨॥ નીરવિના જિમ મચ્છરે, વીરવિના તિમ ॥ ટળવળતું ઇમ સહુ કહેએ ॥ ૩ ॥ કૃપાવંત ભગવંતરે, નેહવિના વળી ॥ વરસ બે ઝાઝેરાં રહ્યાએ ॥ ૪ ॥ ફાસુ લીએ અન્નપાનરે ॥ પરઘર નવિ જમે ॥ ચિત્ત ચારિત્ર ભાવે રમેએ ॥ ૫ ॥ ન કરે રાજની ચિંતરે, સુર લોકાંતિક ॥ આવી કહે સંયમ સમેએ ॥ ૬ ॥ બૂજ બૂજ ભગવંતરે, છોડી વિષયસુખ ॥ એ સંસાર વધારશોએ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાળ ૭ મી ॥

॥ આવે આવે ઋષભનો પુત્ર ॥ એ દેશી. ॥

આસે આસે ત્રિસલાનો કુંઅર, રાજા સિદ્ધારથનો નંદન, દાન સંવત્સરીએ ॥ એક કોડી આઠલાખ દિન પ્રત્યેએ, કનક રયણ રૂપા મોતીતો, મુઠી ભરીભરીએ ॥ આસે આસે૦ ॥૧॥ ઘણુ કણુ ગજ રથ ઘોડલાએ, ગામ નગર પૂર દેશતો, મનવંછિત વળીએ ॥ નિર્ધનને ધનવંત કીઆએ, તસ ઘર ન ઓળખે નારીતો, સમ કરે વળીવળીએ ॥ આસે આસે૦ ॥૨॥ દુઃખ દારિદ્ર ટાળ્યાં જગતણાંએ, મેઘપરે વરસીદાનતો, પૃથ્વિ અરણુ કરીએ ॥ બહુ નર નારી ઓચ્છવ જુએએ, સુર નર કરે મંડાણુતો, જિન દિક્ષા વરીએ ॥ ॥ આસે આસે૦ ॥૩॥ વિહારકરમ જગગુરૂ કીઓએ ॥ કેડે આવ્યો માહણ મિત્રતો, નારીએ સંતાપિઓએ ॥ જિન યાચક હું વિસરયોએ, પ્રભુ ખંડ થકી .દેવદુષ્યતો, પટ ખંડ કરી દિઓએ ॥ આસે આસે૦ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ૮ મી ॥

॥ રાગ સામેરી. ॥

॥ છઠ્ઠી ભાવના મન ધરો ॥ એ દેશી. ॥

જસ ઘર હોયે પ્રભુ પારણું, સુર તિહાં કંચન વરસે અતિ ઘણું ॥ આંગણું દીપે તેજે તેહ તણુંએ ॥ દેવ દુદુંભી વાજેએ, તેણે નાદ અંબર ગાજેએ ॥ છાજેએ ત્રિભુવન માંહે સોહામણુંએ ॥ ૧ ॥ ત્રુટક ॥ સોહામણું પ્રભુ

તપ તપે, બહુ દેશ વિદેશે વિચરતા ॥ ભવિજીવને ઉપદેશ દેતા, સાતે ઇતિ સમાવતા ॥ ષટ માસ વન કાઉસ્સગ રહી, જિન કઠીન કર્મ દહે સહી ॥ ગોવાળ ગૌ ભળાવી ગયા, વીર મુખ બોલે નહીં ॥ ૨ ॥ પુર્વલી ॥ ગોરૂ સવિ દહદિસે ગયા, તેણે આવી કહ્યું મુનિ કિહાં ગયા ॥ ઋષિરાયા ઉપર મૂરખ કોપિયાએ ॥ ચરણ ઉપર રાંધી ખીર, તેણે ઉપસર્ગે ન ચળ્યા ધીર ॥ માહાવીર શ્રવણે ખીલા ઠોકીયારે ॥ ૩ ॥ ત્રુટક ॥ ઠોકીયા ખીલા દુઃખે પીડયા, કો ન લહે તેમ કરી ગયા ॥ જિનરાજને મન શત્રુ મિત્ર સરખા, મેરૂપરે ધ્યાને રહ્યા ॥ ઉનહી વરસે મેઘ બારે, વીજળી ઝબુકે ઘણી ॥ બેઉ ચરણઉપર ડાભ ઉગ્યો, ઇમ સહે ત્રિભુવન ધણી ॥ ૪ ॥ ઢાળ પુર્વલી ॥ એક દીન ધ્યાન પૂરૂં કરી, પ્રભુ નયરિયે પોહોતા ગોચરી ॥ તિહાં વૈદ્દ શ્રવણે ખીલા જાણીયાએ ॥ પારણું કરી કાઉસ્સગે રહ્યા, તિહાં વૈદે સંચ ભેલા કીઆ ॥ બાંધીયા વૃક્ષે દોર ખીલા તાણીઆએ ॥ ૫ ॥ ત્રુટક ॥ તાણી કાઢયા દોય ખીલા, વીર વેદના થઈ ઘણી ॥ આક્રંદ કરતાં ગિરી થયો, સત્ ખંડ જૂઓ ગતિ કર્મતણી ॥ બાંધેરે જીવડો કર્મ હસતાં, રોવતાં છૂટે નહીં ॥ ધન્ય ધન્ય રૂનિવર રહે સમચિત, કર્મ એમ ત્રુટે સહી ॥ ૬ ॥

॥ ઢાળ ૯ મી ॥

જૂઓ જૂઓ કરમેં શું કીધુંરે, અગ્ર વર્ષ જાણશે ॥

લીધુંરે ॥ કર્મે વશ મ કરો ક્રોધ ખેદરે, મલ્લીનાથ પામ્યા સ્ત્રી વેદરે ॥ ૧ ॥ કર્મે ચક્રી બ્રહ્મદત્ત નડીઓરે, શુભુમ નરકમાંહે પડીઓરે ॥ ભરત બાહુબળશું ભડીઓરે, ચક્રી હારયો રાય જસ ચડીઓરે ॥ ૨ ॥ સનતકુંમારે સહ્યા રોગરે, નળ દમયંતિ વિયોગરે ॥ વાસુદેવ જરાકુંમરે મારયોરે, બળદેવ મોહનીયે ધારયોરે ॥ ૩ ॥ ભાઈ સબ મસ્તકે વહીઓરે, પ્રતિબોધ સુર મુખે લહીઓરે ॥ શ્રેણિક નરકે એ પોહોતોરે, વન ગયા દસરથ પુત્રોરે ॥ ૪ ॥ સત્યવંત હરિચંદ ધીરરે, ડુંબ ઘેર શિર વહ્યું નિરરે ॥ કુબેરદત્તાને કુયોગરે, બહિન વળી માતાશું ભોગરે ॥ ૫ ॥ પરહથ્થે ચંદનબાળરે, ચઢિઓ સુભદ્રાને આળરે ॥ મયણરેહા મૃગાંકલેખારે, દુઃખ ભોગવીઆ તે અનેકારે ॥ ૬ ॥ કરમે ચંદ્ર કલંકયોરે, રાય રંક કોઈ ન મૂકયોરે ॥ ઇંદ્ર અહિલ્યાશું લુબ્ધયોરે, રેનાદે વીમાહુ કીધોરે ॥ ૭ ॥ ઇશ્વર નારીયે નચાવ્યોરે, બ્રહ્મા ધ્યાનથી ચૂકાવ્યોરે ॥ અઈ અઇ કરમ પ્રધાનરે, જીત્યા જીત્યા શ્રી વર્દ્ધમાનરે ॥ ૮ ॥

॥ ઢાળ ૧૦ મી ॥

ઇમ કર્મ હણ્યા સવિ, ધીર પુરૂષ મહાવીર ॥ બાર વર્ષ તપ્યો તપ, તે સઘળો વિણુ નીર ॥ શાલિવૃક્ષ તળે પ્રભુ, પામ્યા કેવળજ્ઞાન ॥ સમોવસરણ રચે સુર, દેશના દે જિનભાણ ॥ ૧ ॥ અપાપા નયરિ, યજ્ઞ કરે વિપ્ર જેહ ॥ સવિ બૂઝવી દિખ્યા, વીરને વંદે તેહ ॥ ગૌતમઋષિ આદે, ચા-

છસેં ચાર હજાર ॥ સહસ્સ ચૌદ મુનિવર, ગણધર ચૌદ ઇગ્યાર ॥ ૨ ॥ ચંદનબાળા મુખ, સાધવી સહસ છત્રીશ ॥ દોઢ લાખ સહસ નવ, શ્રાવક દે આશીશ ॥ ત્રણ લાખ શ્રાવિકા, અધકી સહસ અઢાર ॥ સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપિયો, ધન ધન જિન પરિવાર ॥ ૩ ॥ પ્રભુ અશોકતરુ તળે, ત્રિગડે કરેઅ વખાણ ॥ સુણે બારે પ્રખદા, યોજન વાણી પ્રમાણ ॥ ત્રણ છત્ર સોહે શિર, ચામર ઢાળે ઈંદ્ર ॥ નાટક બદ્ધ બત્રીસ, ચોત્રિસ અતિશય જિણંદ ॥ ૪ ॥ ફુલ પગર ભેર સુર, વાજે દુદુંભી નાદ ॥ નમે સકળ સુરાસુર, છાંડી સવિ પરમાદ ॥ ચિહુ રૂપે સોહે, ધર્મ પ્રકાશે ચાર ॥ ચોવિસમો જિનવર, આપે ભવનો પાર ॥ ૫ ॥ પ્રભુ વર્ષ બહોતેર, પાળી નિર્મળ આય ॥ ત્રિભુવન ઉપગારી, તરણ તારણ જિનરાય ॥ કાર્તિક માસે દિન, દિવાળી નિરવાણ ॥ પ્રભુ મુગતે પોહોત્યા, પામે નિત્ય કલ્યાણ ॥ ૬ ॥

॥ કળશ ॥

ઇમ વીર જિનવર સયલ સુખકર, નામે નવનિધિ સંપજે ॥ ઘર ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સુસિદ્ધિ પામે, એક મના જે નર ભજે ॥ તપગચ્છ ઠાકુર ગુણ વૈરાગર, હીરવિજય સુરિશ્વરો ॥ હંસરાજ વંદે મન આનંદે, કહે ધન્ય મુજ એ ગુણો ॥૧॥

ઇતિ શ્રી મહાવીરસ્વામિના પંચકલ્યાણકનું સ્તવન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી
મહાવીરસ્વામિના સત્તાવીસ ભવનું સ્તવન.

શ્રી શુભવિજય સુગુરૂ નમી, નમી પદ્માવાત માય;
ભવ સત્તાવીશ વરણવું, સુણતાં સમકિત થાય. ૧
સમકિત પામે જીવને, ભવ ગણતીએ ગણાય;
જો વળી સંસારે ભમે, તોપણ મુગતે જાય. ૨
વીર જિનેશ્વર સાહેબો, ભમીયો કાળ અનંત;
પણ સમકિત પામ્યા પછી, અંતે થયા અરિહંત. ૩

॥ ઢાળ ૧ લી ॥

(કપુર હોય અતિ ઉજળોરે.—એ દેશી.)

પહેલે ભવે એક ગામનોરે, રાય નામે નયસાર; કાષ્ટ લેવા અટવી ગયોરે, ભોજનવેળા થાયરે. પ્રાણી ધરીયે સમકિત રંગ. જિમ પામીયે સુખ અભંગરે. પ્રાણી૦ ૧ એ આંકણી. મન ચિંત્તે મહિમા નીલોરે, આવે તપસી કોય; દાન દઇ ભોજન કરૂંરે, તો વંછિતફળ હોયરે. પ્રાણી૦ ૨ મારગ દેખી મુનિવરોરે, વંદે દેઈ ઉપયોગ; પૂછે કેમ ભટકો ઈહાંરે, મુનિ કહે સાથ વિજોગરે. પ્રાણી૦ ૩ હરખભરે તેડી ગયોરે, પડિલાભ્યા મુનિરાજ; ભોજન કરી કહે ચાલીયેરે, સાથ ભેળા કરૂં આજરે. પ્રાણી૦ ૪ પગવટીએ ભેળા કરયારે,

કહે મુનિ દ્રવ્ય એ માર્ગ; સંસારે ભૂલા ભમોરે, ભાવ માર્ગ અપવર્ગરે. પ્રાણી૦ ૫ દેવ ગુરૂ ઓળખાવીયારે, દીધો વિધિ નવકાર; પશ્ચિમ મહાવિદેહમાંરે, પામ્યા સમકિત સારરે. પ્રાણી૦ ૬ શુભધ્યાને મરી સુર હુઓરે, પહેલા સ્વર્ગ મઝાર; પલ્યોપમ આયુ ચવીરે, ભરત ઘરે અવતારરે. પ્રાણી૦ ૭ નામે મરીચી યોવનેરે, સંયમ લીયે પ્રભુ પાસ; દુષ્કર ચરણ લહી થયોરે, ત્રિદંડીક શુભ વાસરે. પ્રાણી૦ ૮

॥ ઢાળ ૨ જી ॥

(વિવાહલાની દેશી.)

નવો વેશ રચે તેણી વેળા, વિચરે આદિશ્વર ભેળા; જળ થોડે સ્નાન વિશેષે, પગે પાવડી ભગવે વેશે. ૧ ધરે ત્રિદંડ લાકડી મ્હોટી, શિર મુંડણ ને ધરે ચોટી; વળી છત્ર વિલેપન અંગે, થૂલથી વ્રત ધરતો રંગે. ૨ સોનાની જનોઇ રાખે, સહુને મુનિ મારગ ભાંખે; સમોસરણે પૂછે નરેશ, કોઇ આગે હોશે જિનેશ. ૩ જિન જંપે ભરતને તામ, તુજ પુત્ર મરિચી નામ; વીર નામે થશે જિન છેલા, આ ભરતે વાસુદેવ પહેલા. ૪ ચક્રવર્તિ વિદેહે થાશે, સુણી આવ્યા ભરત ઉલ્લાસે; મરિચીને પ્રદક્ષિણા દેતા, નમી વંદીને એમ કેહેતા. ૫ તમે પુન્યાઇવંત ગવાશો, હરિ ચક્રી ચરમ જિન થાશો; નવિ વંદુ ત્રિદંડીક વેશ, નમું ભક્તિયે વીર જિનેશ. ૬ એમ સ્તવના કરી ઘેર જાવે, મરિચી મન હર્ષ ન માવે; મ્હારે ત્રણ પદવીની છાપ, દાદા જિન ચક્રી બાપ. ૭ અમે વાસુદેવ ધુર

થઇશું, કૂળ ઉત્તમ મહારૂં કહીશું; નાચે કૂળ મદશું ભરાણો, નિચ ગોત્ર તિહાં બંધાણો. ૮ એક દિન તનુ રોગે વ્યાપે, કોઇ સાધુ પાણી ન આપે; ત્યારે વંછે ચેલો, એક તવ મળીયો કપિલ અવિવેક. ૯ દેશના સુણી દિક્ષા વાસે, કહે મરિચી લીયો મુનિ પાસે; રાજપુત્ર કહે તુમ પાસે, લેશું અમે દિક્ષા ઉલ્લાસે. ૧૦ તુમ દરશને ધરમનો વેમ, સુણી ચિંતે મરિચી એમ; મુજ યોગ્ય મળયો એ ચેલો, મૂળ કડવે કડવો વેલો. ૧૧ મરિચી કહે ધર્મઉભયમાં, લીએ દિક્ષા યોવન વયમાં; એણે વચને વધ્યો સંસાર, એ ત્રીજો કહ્યો અવતાર. ૧૨ લાખ ચોરાશી પૂરવ આય, પાળી પંચમે સ્વર્ગ સધાય; દશ સાગર જીવિત ત્યાંહી, શુભ વીર સદા સુખ માંહી. ૧૩

॥ ઢાળ ૩ જી ॥

(ચોપાઇની દેશી.)

પાંચમે ભવ કોલ્લાગ સન્નિવેશ, કોસિક નામે બ્રાહ્મણ વેશ; એંશી લાખ પૂરવ અનુસરી, ત્રિદંડીયાને વેશે મરી. ૧ કાળ બહુ ભમિયો સંસાર, થુણાપુરી છઠ્ઠો અવતાર; બહોતેર લાખ પૂરવને આય, વિપ્ર ત્રિદંડીક વેશ ધરાય; સોધર્મે મધ્ય સ્થિતિયે થયો, આઠમે ચૈત્ય સન્નિવેશે ગયો; અગ્નિદ્યોત દ્વિજ ત્રિદંડીયો, પૂર્વ આયુ લખ સાઠે મૂઓ. ૩ મધ્ય સ્થિતિયે સુર સ્વર્ગ ઈશાન, દશમે મંદિરપુર દ્વિજ ઠાણ; લાખ છપ્પન્ન પૂરવાયુરી, અગ્નિભૂતિ ત્રિદંડીક મરી. ૪ ત્રીજે સ્વર્ગે મધ્યાયુ ધરી, બારમે ભવે શ્વેતાંબીપૂરી; પૂરવ લાખ ચુમાળીસ આય, ભારદ્વાજ ત્રિદંડીક થાય. ૫ તેરમે ચોથે

સ્વર્ગે રમી, કાળ ઘણો સંસારે ભમી; ચઉદમે ભવ રાજગૃહી જાય, ચોત્રીસ લાખ પૂરવને આય. ૬ થાવર વિપ્ર ત્રિદંડી થયો, પાંચમે સ્વર્ગ મરીને ગયો; સોળમે ભવ ક્રોડ વરસ સમાય, રાજકુંમાર વિશ્વભૂતિ થાય. ૭ સંભૂતિમુનિ પાસે અણગાર, દુઃક્કર તપ કરી વરસ હજાર; માસખમણ પારણુ ધરી દયા, મથુરામાં ગોચરીએ ગયા. ૮ ગાયે હણ્યા મુનિ પડિયા ધસ્યા, વૈશાખનંદી પિતરીયા હસ્યા; ગો શૃંગે મુનિ ગર્વે કરી, ગયણ ઉછાળી ધરતી ધરી. ૯ તપ બળથી હોજો બળ ઘણી, કરી નીઆણું મુનિ આગળણી; સત્તરમે મહાશુક્રે સુરા, શ્રી શુભવીર સત્તર સાગરા. ૧૦

॥ ઢાળ ૪ થી ॥

(નદી યમુનાંકે તીર ઉડે દોય પંખીયાં.—એ દેશી.)

અઢારમે ભવે સાત, સુપન સુચિત સતી; પોતનપૂરીયે પ્રજાપતિ, રાણી મૃગાવતી; તસ સુત નામે ત્રિપૃષ્ટ, વાસુદેવ નિપના, પાપ ઘણું કરી સાતમી, નરકે ઉપના. ૧ વીશમે ભવ થઈ સિંહ, ચોથી નરકે ગયા; તિહાંથી ચવી સંસારે, ભવ બહુળા થયા; બાવીશમે નરભવ લહી, પુણ્યદશા વરયા; ત્રેવીસમે રાજધાની, મૂકાયે સંચર્યા. ૨ રાય ધનંજય ધારણી, રાણીએ જનમિયા, લાખ ચોરાસી પૂરવ, આઉ જીવિયા; પ્રીયમિત્ર નામે, ચક્રવર્તિ દીક્ષા લહી; ક્રોડી વરસ ચારિત્રદિસા પાળી સહી. ૩ માહાશુક્રે થઇ દેવ, ઇણે ભરતે ચવી; છત્રિકા નગરીયે જિતશત્રુ રાજવી. ભદ્રા માય લખ પચવીંશ, વરસ સ્થિતી ધરી; નંદન નામે પુત્રે દીક્ષા

આચરી. ૪ અગીઆર લાખને એંશી, હજાર છસેં વળી, ઉપર પીસ્તાલીશ, અધિક પણ દિન રળી; વીશસ્થાનક માસખમણે, જાવજીવ સાધતાં; તિર્થંકર નામ કર્મ, તિહાં નિકાચતા. ૫ લાખ વરસ દીક્ષા, પર્યાય તે પાળતા; છવ્વીસમેં ભવ, પ્રાણતકલ્પે દેવતા; સાગર વીશનું જીવિત, સુખભર ભોગવે; શ્રી શુભ વીર જિનેશ્વર, ભવ સુણજો હવે. ૬

॥ ઢાળ ૫ મી ॥

(ગજરામારુજી ગાઈયા ચાકરીરે. એ દેશી.)

નયર માહણકુંડમાં વસેરે, મહાઋદ્ધિ ઋષભદત્ત નામ; દેવાનંદા દ્વિજ શ્રાવિકારે, પેટ લીધો પ્રભુ વિસરામરે, પેટ લીધો પ્રભુ વિસરામ. ૧ બ્યાશી દિવસને અંતરેરે, સુર હરણીગમેષી આય; સિદ્ધારથ રાજા ઘરેરે, ત્રિશલા કૂખે છટકાયરે. ત્રિસલા૦ ૨ નવ માસાંતરે જનમિયારે, દેવ દેવીયે ઓચ્છવ કીધ; પરણી યશોદા યોવનેરે, નામે મહાવીર પ્રસિદ્ધરે. નામે૦ ૩ સંસાર લીલા ભોગવીરે, ત્રીશ વર્ષે દીક્ષા લીધ; બાર વરસ હુઆ કેવળીરે, શિવવહુનું તિલક શિર દીધરે. શિવ૦ ૪ સંઘ ચતુર્વિધ થાપીયારે, દેવાનંદા ઋષભદત્ત પ્યાર; સંયમ દેઈ શિવ મોકલ્યારે, ભગવતિસૂત્રે અધિકારરે. ભગવતિ૦ ૫ ચોત્રિશ અતિશય શોભતારે, સાથે ચઉદ સહસ અણગાર; છત્રીસ સહસ તે સાધવીરે, બીજો દેવ દેવી પરિવારરે. બીજો૦ ૬ ત્રીશ વરસ પ્રભુ કેવળીરે, ગામ નગર તે પાવન કીધ; બહોંતેર વરસનું આઉખુંરે, દીવાળીયે શીવપદ લીધરે. દીવાળી૦ ૭ અગુરુ લઘુ અવગાહનેરે,

કીયો સાદી અનંત નિવાસ; મોહરાય મલ્લ મૂળશુંરે, તન મન સુખનો હોય નાશરે. તન૦ ૮ તુમ સુખ એક પ્રદેશનું-રે, નવિ માવે લોકાકાશ; તો અમને સુખીયા કરોરે, અમે ધરીયે તુમારી આશરે. અમ૦ ૯ અખય ખજાનો નાથ-નોરે, મેં દીઠો ગુરુ ઉપદેશ; લાલચ લાગી સાહેબારે, નવિ ભજીયે કુમતિનો લેશરે. નવિ૦ ૧૦ મહોટાનો જે આશરોરે, તેથી પામીયે લીલ વિલાસ; દ્રવ્યભાવ શત્રુ હણીરે, શુભ વીર સદા સુખ વાસરે. શુભ૦ ૧૧

॥ કળશ. ॥

ઓગણીશ એકે, વરસ છે કે, પૂર્ણિમા શ્રાવણ વરો; મેં થુણ્યો લાયક, વિશ્વનાયક, વર્દ્ધમાન જિનેશ્વરો; સંવેગ રંગ તરંગ ઝીલે, જસવિજય સમતા ધરો, શુભ વિજય પંડિત ચરણ શેવક, વીરવિજયો જય કરો. ૧૨

ઇતિ શ્રી મહાવીરસ્વામિના સત્તાવીસભવનું

સ્તવન સમાપ્ત.

॥ શ્રી મહાવીરસ્વામિનું પારણું. ॥

માતા ત્રિસલા ઝુલાવે પુત્ર પારણે, ગાવે હાલો હાલો હાલરૂવાનાં ગીત; સોના રૂપાને વળી રત્ને જડીયું પારણું, રેશમ દોરી ઘુઘરી વાગે છુમ છુમ રીત. હાલો હાલો હાલો હાલો મારા નંદને. ૧ જિનજી પાસપ્રભુથી વરસ અઢીસેં અંતરે, હોશે ચોવીસમો તિર્થંકર જિન પરિમાણ; કેશીસ્વામિ મુખથી એહવી વાણી સાંભળી, સાચી સાચી

હુઇ તે મારે અમૃત વાંણ. હાલો૦ ૨ ચાદે સ્વપ્ન હોવે ચક્રી કે જિનરાજજી, વિત્યા બારે ચક્રી નહીં હવે ચક્રીરાજ; જિનજી પાસપ્રભુના શ્રી કેશિ ગણધાર, તેહને વચનં જાણ્યા ચોવીસમા જિનરાજ, મારી કુખે આવ્યા ત્રણભુવન શિરતાજ, મારી કૂખે આવ્યા તરણ તારણ જિનરાજ, હું તો પુન્ય પનોતી ઇંદ્રાણી થઇ આજ. હાલો૦ ૩ મુજને દોહલા ઉપન્યો બેસું ગજ અંબાડીએ, સિંહાસનપર બેસું ચામર છત્ર ધરાય; એ સહુ લક્ષણ મુજને નંદન તારા તેજનાં, તે દિન સંભારૂં ને આનંદ અંગ ન માય. હાલો૦ ૪ કરતલ પગતલ લક્ષણ એક હજારને આઠ છે, તેહથી નિશ્ચય જાણ્યા જિનવર શ્રી જગદિશ; નંદન જમણી જંઘે લંછન સિંહ બિરાજતો. મેંતો પહેલે સુપને દીઠો વિશવાવીશ. હાલો૦ ૫ નંદન નવલા બંધવ નંદિવર્ધનના તમે, નંદન ભોજાઇઓના દેવર છો સુકુમાળ; હસશે ભોજાઇઓ કહી લાડકા દિયર માહરા, હસશે રમશેને વળી ચૂંટી ખણશે ગાલ, હસશે રમશેને વળી ઠુંસા દેશે ગાલ. હાલો૦ ૬ નંદન નવલા ચેડારાજાના ભાણેજ છો, નંદન નવલી પાંચસેં મામીના ભાણેજ છો, નંદન મામલીઆના ભાણેજા સુકુમાળ, હસશે હાથે ઉછાળી કહીને નાના ભાણેજા, આંખ્યો આંજીને વળી ટબકું કરશે ગાલ. હાલો૦ ૭ નંદન મામા મામી લાવશે ટોપી આંગલાં, રતને જડીયા ઝુલડો મોતી કસબી કોર; નીલાં પીળાંને વળી રાતાં સરવે જાતનાં, પેહેરાવશે મામી મારા નંદકીશોર. હાલો૦ ૮ નંદન મામા મામી સુખલડી બહુ લાવશે, નંદન ગજવે ભરશે લાડુ મોતીચૂર; નંદન મૂખડાં જોઇને લેશે મામી ભામણાં, નંદન મામી કહેશે જીવો સુખ ભર-

પૂર. હાલો૦ ૯ નંદન નવલા ચેડા મામાની સાતે સતી, મારી ભત્રીજીને બેન તમારી નંદ; તે પણ ગૂંજે ભરવા લાખણસાઈ લાવશે, તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકો પરમાનંદ. હાલો૦ ૧૦ રમવા કાજે લાવશે લાખ ટકાનો ઘૂઘરો, વળી સૂડા મેનાં પોપટને ગજરાજ; સારસ હંસ કોયલ તીત્તર ને વળી મોરજી, મામી લાવશે રમવા નંદ તમારે કાજ. હાલો૦ ૧૧ છપ્પન કુમરી અમરી જળકળશેં નવરાવીઆ, નંદન તમને અમને કેલીઘરની માંહે; ફુલની વૃષ્ટિ કીધી યોજન એકને માંડલે, બાહુ ચિરંજીવો આશિષ દીધી તુમને ત્યાંહ. હાલો૦ ૧૨ તમને મેરુ ગિરિપર સુરપતિએં નવરાવીઆ, નિરખી નિરખી હરખી સુકૃત લાભ કમાય; મૂખડાઉપર વારૂ કોટી કોટી ચંદ્રમા, વળી તનપર વારૂ ગ્રહની ગુણ સમુદાય. હાલો૦ ૧૩ નંદન નવલા ભણવા નિશાળે પણ મૂકશું, ગજપરે અંબાડી બેસાડી મોટે સાજ; પસલી ભરશું શ્રીફળ ફોફળ નાગરવેલશું, સુખડલી લેશું નિશાળીઆને કાજ. હાલો૦ ૧૪ નંદન નવલા મહોટા થાશોને પરણાવશું, વહુવર સરખી જોડી લાવશું રાજકુમાર; સરખા વેવાઇ વેવાણ પધરાવશું, વરવહુ પોંખા લેશું જોઈ જોઇને દેદાર. હાલો૦ ૧૫ સાસરૂ પીઅર મારા બેહુ પખ નંદન ઉજળા, માહારી કૂખે આવ્યા તાત પનોતાનંદ; માહારે આંગણ વૂઠયા અમૃત દુધે મેહુલા, મારે આંગણ ફળીયા સુરતરુ સુખના કંદ. હાલો૦ ૧૬ એણીપરે ગાયું માતા ત્રિસલા સુતનું પારણું, જે કોઈ ગાશે લેશે પુત્રતણા સામ્રાજ; બિલીમોરા નગરે વરણ્યું વીરનું હાલરૂં, જય જય મંગલ હોજો દીપવિજય કવિરાજ. હાલો હાલો હાલો હાલો મારા નંદને. ૧૭

॥ અથ શ્રી. ॥

॥ પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન. ॥

દુહા.

સકળ સિદ્ધ દાયક સદા, ચોવીસે જિનરાય;
સદ્ગુરૂ સામિની સરસતિ, પ્રેમે પ્રણમું પાય. ૧
ત્રિભુવનપતી ત્રિસલા તણો, નંદન ગુણ ગંભીર;
શાસન નાયક જગ જયો, વર્દ્ધમાન વડવીર. ૨
એક દિન વીર જિણંદને, ચરણે કરી પ્રણામ;
ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગોતમ સ્વામ. ૩
મુક્તિ મારગ આરાધીએ, કહો કિણ પરે અરિહંત;
સુધા સરસ તવ વચન રસ, ભાખે શ્રી ભગવંત. ૪
અતિચાર આળોઇએ, વ્રત ધરીએ ગુરૂ શાખ;
જીવ ખમાવો સયળ જે, યોનિ ચોરાશી લાખ. ૫
વિધિશું વળિ વોશરાવિએ, પાપકસ્થાનક અઢાર;
ચાર શરણ નિત્ય અનુસરો, નિંદો દુરિત આચાર. ૬
શુભકરણી અનુમોદિએ, ભાવ ભલો મન આણ;
અણસણ અવસર આદરી, નવપદ જપો સુજાણ. ૭
શુભ ગતિ આરાધન તણા, એ છે દસ અધિકાર;
ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ પામો ભવપાર. ૮

॥ ઢાળ ૧ લી. ॥

(કુમતીએ છેડી કીહાં રાખી.—એ દેશી.)

જ્ઞાન દરિસણ ચારિત્ર તપ વિરજ, એ પાંચે આચાર; એ હ તણા એહ ભવ પરભવના, આલોઇએ અતિચારરે પ્રાણી. જ્ઞાન ભણો ગુણખાણી. વીર વદે એમ વાણીરે. પ્રા૦ ૧ એ આંકણી. ગુરૂ ઓળવીએ નહીં ગુરૂ વિનયે, કાળે ધરી બહુ માન; સુત્ર અરથ તદુભય કરી શુધ્ધાં, ભણીએ વ હી ઉપધાનરે. પ્રા૦ જ્ઞા૦ ૨ જ્ઞાનોપગરણ પાટી પોથી, ઠવણી નોકારવાલી, તેહ તણી કીધી આશાતના, જ્ઞાન ભક્તિ ન સંભાળીર. પ્રા૦ જ્ઞા૦ ૩ ઇત્યાદિક વિપરીત પણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યુ જેહ; આ ભવ પરભવ વળીરે ભવોભવ, મિછામિદુક્કડં તેહરે. પ્રા૦ જ્ઞા૦ ૪ પ્રાણી સમકિત હ્યો શુદ્ધ જાણી. વીર વદે એમ વાણીરે. પ્રા૦ સ૦ જિનવચને શંકા નવિ કીજે, નવિ પરમત અભિલાખ; સાધુ તણી નિંદા પરિહરજો, ફળ સંદેહમાં રાખરે. પ્રા૦ સ૦ ૫ મૂઢપણું છંડો પરશંસા, ગુણવંતને આદરિએ; સામીને ધરમ કરી થીરતા, ભક્તિ પરભાવના કરિએરે. પ્રા૦ સ૦ ૬ સંઘ ચૈત્ય પ્રાસાદ તણો જે, અવ ર્ણવાદ મતિ લેખો; દ્રવ્ય દેવકો જે વિણસાડયો, વિણસંતો ઉવેખ્યોરે. પ્રા૦ સ૦ ૭ ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, સ- મકિત ખંડયું જેહ; આ ભવ પરભવ વળીરે ભવોભવ; મિછામિદુક્કડં તેહરે. પ્રા૦ સ૦ ૮ પ્રાણી ચારિત્ર હ્યો ચિત્ત આણી. પંચ સુમતિ ત્રણ ગુપ્તિ વિરાધી, આઠે પ્રવ

ચન માય; સાધુ તણે ધરમે પરમાદે. અશુદ્ધ વચન મન કાયરે પ્રા૦ ચા૦ ૯ શ્રાવકને ધરમે સામાયક, પોસહમાં મન વાળી; જે જયણા પૂર્વક જે આઠે, પ્રવચન માય ન પાળીરે. પ્રા૦ ચા૦ ૧ ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, ચારિત્ર ડોહોળ્યું જેહ; આ ભવ પરભવ વળીરે ભવોભવ, મિછામિદુક્કડં તેહરે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૧ બારે ભેદે તપ નવિ કીધો, છતે જોગે નિજ શકતે; ધરમે મન વચ કાયા વિરજ, નવિ ફોરવીઉ ભગતેરે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૨ તપ વિરજ આચાર એણી પરે, વિવિધ વિરાધ્યાં જેહ; આ ભવ પરભવ વળીરે ભવોભવ, મિછામિદુક્કડં તેહરે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૩ વળીય વિશેષે ચારિત્ર કેરા, અતિચાર આલોઇએ; વીરજિણેસર વયણ સુણીને, પાપ મેલ સવી ધોઇએરે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૪

॥ ઢાળ ૨ જી ॥

પૃથિવ પાણી તેઉ, વાયુ વનસ્પતી; એ પાંચે થાવર કહ્યા એ. ૧ કરી કરસણ આરંભ, ખેત્ર જે ખેડીયાં; કુવા તળાવ ખણાવીયાંએ. ૨ ઘર આરંભ અનેક, ટાંકાં ભુંઇરાં; મેડી માળ ચણાવીઆંએ. ૩ લીંપણ ઘુંપણ કાજ, એણી પરે પરેપરે; પૃથિવકાય વિરાધીયાંએ. ૪ ધોયણ નાહણ પાણીરે, ઝીલણ અપકાય; છોતિ ધોતિ કરી દુહવ્યાએ. ૫ ભાઠીગર કુંભાર, લોહ સુવનગરા; ભાડભુંજા લીહાલાગરાએ. ૬ તાપણ સેકણ કાજ, વસ્ત્ર નિખારણ;

રંગણ રાંધણ રસવતિએ. ૭ એણીપરે કર્માદાન, પરે પરે કેલવી; તેઉ વાયુ વિરાધીયાએ. ૮ વાડી વન આરામ, વાવી વનસ્પતિ; પાન ફુલ ફળ ચુંટીયાંએ. ૯ પુંહુક પાપડી શાક, સેકયાં સુકવ્યાં; છેદ્યાં છુંદ્યાં આથીયાંએ. ૧૦ અળશી ને એરંડા, ઘાણી ઘાલીને; ઘણા તિલાદિક પીલીયાએ. ૧૧ ઘાલી કોલુ માંહે, પીલી સેલડી; કંદમૂળ ફળ વેચીયાંએ. ૧૨ એમ એકેંદ્રી જીવ, હણ્યા હણાવીયા; હણતાં જે અનુમોદિયાએ. ૧૩ આ ભવ પરભવ જેહ, વળીય ભવોભવે; તે મુજ મિછામિદુક્કડએ. ૧૪ કમી સરમીયા કિડા, ગાડર ગંડોલા; ઇઅલ પુરા ને અલશીયાંએ. ૧૫ વાળા જળો ચુડેલ, વિચલિત રસ તણા; વળી અથાણાં પ્રમુખનાંએ. ૧૬ એમ બેરંદ્રી જીવ, જેહ મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિછામિદુક્કડંએ. ૧૭ ઉધેહી જુ લીખ, માંકણ મંકોડા; ચાંચડ કીડી કુંથુઆએ. ૧૮ ગધઈઆ ધીમેલ, કાનખજૂરીઆ; ગીંગોડા ધનેરીઆંએ. ૧૯ એમ તેરંદ્રી જીવ, જેહ મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિછામિદુક્કડંએ. ૨૦ માંખી મછર ડાંસ, મસા પતંગીયા; કસારી કોલિયાવડાએ. ૨૧ ઢીંકણ વિછુ તીડ, ભમરા ભમરીયો; કોતાંબગ ખડમાંકડીએ. ૨૨ એમ ચોરંદ્રી જીવ, જેહ મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિછામિદુક્કડંએ. ૨૩ જળમાં નાંખી જાળ, જળચર દુહવ્યા; વનમાં મૃગ સંતાપીયાએ. ૨૪ પીડયા પંખી જીવ, પાડી પાસમાં; પોપટ ઘાલ્યા પાંજરેએ. ૨૫ એમ પંચેંદ્રી જીવ, જે મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિછામિદુક્કડંએ. ૨૬

॥ ઢાળ ૩ જી. ॥

(વાણી પ્રાણી હિતકારીજી—એ દેશી.)

ક્રોધ લોભ ભય હાંસથીજી, બોલ્યા વચન અસત્ય; કૂડ કરી ધન પારકાંજી, લીધાં જેહ અદત્તરે; જિનજી મિચ્છામિદુક્કડં આજ. તુમ સાખે મહારાજરે, જિનજી દેઇ સારૂ કાજરે; જિનજી મિચ્છામિદુક્કડં આજ. એ આંકણી. દેવ મનુષ્ય તિર્જંચનાંજી, મૈથુન સેવ્યાં જેહ; વિષયા રસ લંપટપણેજી, ઘણું વિડંબ્યો દેહરે. જિનજી૦ ૨ પરિગ્રહની મમતા કરીજી, ભવે ભવે મેલી આથ; જે જિહાં તે તિહાં રહ્યુંજી, કોઈ ન આવે સાથરે. જિનજી૦ ૩ રયણીભોજન જે કર્યાંજી, કીધાં ભક્ષ અભક્ષ; રસના રસની લાલચેજી. પાપ કર્યાં પ્રત્યક્ષરે. જિનજી૦ ૪ વ્રત લેઈ વિસારીયાંજી, વળી ભાગ્યાં પચ્ચખ્ખાણ; કપટ હેતુ કિરીયા કરીજી, કીધાં આપ વખાણરે. જિનજી૦ ૫ ત્રણે ઢાળે આઠે દુહેજી, આલોયા અતિચાર; શિવગતિ આરાધન તણોજી, એ પેહેલો અધિકારરે. જિનજી મિચ્છામિદુક્કડં આજ. ૬

॥ ઢાળ ૪ થી. ॥

(સાહેલડીજી.—એ દેશી.)

પંચ મહાવ્રત આદરો સાહેલડીરે, અથવા લ્યો વ્રત બાર તો; યથાશક્તિ વ્રત આદરો સાહેલડીરે, પ.ળો

નિરતિચાર તો. ૧ વ્રત લીધાં સંભારીએ સા૦ હૈડે ધરી એ વિચાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો સા૦ એ બીજો અધિકાર તો. ૨ જીવ સવે ખમાવીએ સા૦ યોનિ ચોરાશી લાખ તો; મન શુદ્ધે કરી ખામણાં સા૦ કોઈશું રોષ ન રાખ તો. ૩ સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો સા૦ કોઈ ન જાણો શત્રુ તો; રાગ દ્વેષ એમ પરિહરો સા૦ કીજે જન્મ પવિત્ર તો. ૪ સામી સંઘ ખમાવીએ સા૦ જે ઉપની અપ્રીત તો; સજ્જન કુટુંબ કરી ખામણાં સા૦ એ જિનશાસન રીતી તો. ૫ ખમીએ ને ખમાવીએ સા૦ એહજ ધર્મનું સાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો સા૦ એ ત્રીજો અધિકાર તો. ૬ મૃષાવાદ હિંસા ચોરી સા૦ ધન મુરછા મૈથુન તો; ક્રોધ માન માયા તૃષ્ણા સા૦ પ્રેમ દ્વેષ પૈશુન્ય તો. ૭ નિંદા કલહ ન કીજીએ સા૦ કૂડાં ન દીજે આળ તો; રતિ અરતિ મિથ્યા તજો સા૦ માયા મોહ જંજાળ તો. ૮ ત્રિવિધ ત્રિવિધ વોસરાવીએ સા૦ પાપસ્થાન અઢાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો સા૦ એ ચોથો અધિકાર તો. ૯

॥ ઢાળ ૫ મી. ॥

(હવે નિસુણો ઇહાં આવીયા.—એ દેશી.)

જનમ જરા મરણે કરીએ, આ સંસાર અસાર તો; કર્યા કર્મ સહુ અનુભવે એ, કોઈ ન રાખણહાર તો. ૧ શરણ એક અરિહંતનું એ, શરણ સિદ્ધ ભગવંત તો; શ-

રણ ધર્મ શ્રી જૈનનો એ, સાધુ શરણ ગુણવંત તો. ૨ અવર મોહ સવિ પરિહરી એ, ચાર શરણ ચિત્ત ધાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો એ, એ પંચમો અધિકાર તો. ૩ આ ભવ પરભવ જે કીયાં એ, પાપ કર્મ કેઈ લાખ તો; આતમ સાખે તે નિંદીએ એ, પડિક્કમીએ ગુરૂ સાખ તો. ૪ મિથ્યા મત વર્તાવિયા એ, જે ભાખ્યાં ઉત્સૂત્ર તો; કુમતિ કદાગ્રહને વશે એ, જે ઉથાપ્યાં સૂત્ર તો. ૫ ઘડ્યાં ઘડાવ્યાં જે ઘણાં એ, ઘરંટી હળ હથિયાર તો; ભવ ભવ મેલી મૂકીયાં એ, કરતાં જીવ સંહાર તો. ૬ પાપ કરીને પોષીયાં એ, જનમ જનમ પરિવાર તો; જનમાંતર પોહોંત્યા પછી એ, કોઈએ ન કીધી સાર તો. ૭ આ ભવ પરભવ જે કર્યાં એ, એમ અધિકરણ અનેક તો; ત્રિવિધ ત્રિવિધે વોસરાવીએ, આણિ હૃદય વિવેક તો. ૮ દુષ્કૃત નિંદા એમ કરી એ, પાપ કરો પરિહાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો એ, એ છઠ્ઠો અધિકાર તો.

॥ ઢાળ ૬ ઠ્ઠી ॥

(આજ તુ જોયને જીવડા.—એ દેશી.)

ધન ધન તે દિન માહરો, જીહાં કીધો ધર્મ; દાન શીયળ તપ ભાવના, ટાળ્યાં દુષ્કૃત કર્મ. ધન૦ ૧ શેત્રુંજાદિક તિર્થની, જે કીધી જાત્ર; જુગતે જિનવર પૂજીયા, વળી પોષ્યાં પાત્ર. ધન૦ ૨ પુસ્તક જ્ઞાન લખાવીયાં, જીર્ણોદ્ધાર જિન ચૈત્ય; સંઘ ચતુર્વીધ સાચવ્યા, એ સાતે ખેત્ર. ધન૦ ૩ પ-

ડિક્કમણાં સુપરે કર્યાં, અનુકંપા દાન; સાધુ સૂરિ ઉવઝાયને, દીધાં બહુ માન. ધન૦ ૪ ધર્મ કાજ અનુમોદીએ, એમ વારંવાર; શિવગતિ આરાધનતણો, એ સાતમો અધિકાર. ધન૦ ૫ ભાવ ભલો મન આણીએ, ચિત્ત આણી ઠામ; સમતા ભાવે ભાવિયે, એ આતમરામ. ધન૦ ૬ સુખ દુઃખ કારણ જીવને, કોઈ અવર ન હોય; કર્મ આપ જે આચર્યાં, ભોગવીએ સોય. ધન૦ ૭ સમતા વિણ જે અનુસરે, પ્રાણિ પુન્ય કામ; છાર ઉપર તે લીંપણું, ઝાંખર ચિત્રામ. ધન૦ ૮ ભાવ ભલીપરે ભાવીએ, એ ધર્મનો સાર; શિવગતિ આરાધનતણો, એ આઠમો અધિકાર ધન૦ ૯

॥ ઢાળ ૭ મી ॥

(રૈવતગિરિ હુઆં, પ્રભુનાં ત્રણ કલ્યાણ.— એ દેશી.)

હવે અવસર જાણી, કરી સંલેખણ સાર; અણસણ આદરિયે, પચ્ચખી ચારે આહાર; લલુતા સવિ મૂકી. છાંડી મમતા અંગ; એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ. ૧ ગતિ ચારે કીધાં, આહાર અનંત નિશંક; પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો, જીવ લાલચીઓ રંક; દુલહો એ વળી વળી, અણસણનો પરિણામ; એહથી પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ. ૨ ધન ધના શાલિભદ્ર, ખંધો મેઘકુમાર; અણસણ આરાધી, પામ્યા ભવનો પાર; શિવમંદિર જાશે, કરી એક અવતાર; આરાધન કેરો, એ નવમો અધિકાર. ૩ દશમે અધિકારે, મહામંત્ર નવકાર; મનથી નવિ મૂકો, શિવસુખ ફળ સહકાર;

એહ જપતાં જાયે, દુર્ગતિ દોષ વિકાર; સુપરે એ સમરો, ચૌદ પુરવનું સાર. ૪ જનમાંતર જાતાં, જો પામે નવકાર; તો પાતિક ગાળી, પામે સુર અવતાર; એ નવપદ સરિખો, મંત્ર ન કો સંસાર; એહ ભવ ને પરભવે, સુખ સંપત્તિ દાતાર. ૫ જુઓ ભીલ ભીલડી, રાજા રાણી થાય; નવપદ મહિમાથી, રાજસિંહ મહારાય; રાણી રતનવતી બેહુ, પામ્યાં છે સુરભોગ; એક ભવ પછી લેશે, શિવવહુ સંજોગ. ૬ શ્રીમતીને એ વળી, મંત્ર ફળ્યો તત્કાળ; ફણીધર ફીટીને, પ્રગટ થઇ ફુલમાળ; શિવકુમર જોગી, સોવન પુરીશો કીધ; એમ એણે મંત્રે, કાજ ઘણાનાં સિદ્ધ. ૭ એ દશ અધિકાર, વીર જિણેસર ભાખ્યો; આરાધન કેરો વિધિ, જેણે ચિત્તમાંહી રાખ્યો; તેણે પાપ પખાળી, ભવ ભય દૂરે નાંખ્યાં; જિન વિનય કરંતાં, સુમતિ અમૃત રસ ચાખ્યો. ૮

॥ ઢાળ ૮ મી ॥

(નમો ભવિ ભાવશું.—એ દેશી.)

સિધારથ રાજા કૂલ તિલોએ, ત્રિસલા માત મલ્હાર તો; અવનિતળે તમે અવતર્યા એ, કરવા અમ ઉપકાર તો. જયો જિનવીરજી એ. ૧ મેં અપરાધ કર્યા ઘણા એ, કહેતાં ન લહુ પાર તો; તુમ ચરણે આવ્યા ભણી એ, જો તારે તો તાર તો. જયો૦ ૨ આશ કરીને આવીયો એ, તુમ ચરણે મહારાજ તો; આવ્યાને ઉવેખશો એ, તો કેમ રહેશે લાજ તો. જયો૦ ૩ કરમ અલુજણ આકરાં એ, જન્મ

મરણ જંજાલ તો; હું છું એહથી ઉભગોએ, છોડવ દેવ દયાલ તો. જયો૦ ૪ આજ મનોરથ મુજ ફળ્યા એ, નાઠાં દુઃખ દંદોલ તો; તુઠો જિન ચોવીસમો એ, પ્રગટયાં પુન્ય કલોલ તો. જયો૦ ૫ ભવે ભવે વિનય તુમારડો એ, ભાવ ભક્તિ તુમ પાય તો; દેવ દયા કરી દીજીએ એ, બોધ બીજ સુપસાય તો. જયો૦ ૬

॥ કળસ ॥

એહ તરણ તારણ સુગતિ કારણ, દુઃખ નિવારણ જગ જયો; શ્રી વીર જિનવર ચરણ થુણતાં, અધિક મન ઉલ્લટ થયો. ૧ શ્રી વિજયદેવ સુરિંદ પટધર, તિરથ જંગમ એણી જગે; તપ ગચ્છપતિ શ્રી વિજયપ્રભુસૂરિ, સૂરિ તેજે ઝગ મગે. ૨ શ્રી હિરવિજય સૂરિ શિષ્ય વાચક, શ્રી કીર્તિ-વિજય સુરગુરૂ સમો; તસ શિષ્ય વાચક વિનયવિજયે, થુણ્યો જિન ચોવીસમો. ૩ સઈસત્તર સંવત ઉગણત્રીશે, રહી રાંદેર ચોમાસુએ; વિજયદશમી વિજય કારણ, કીયો ગુણ અભ્યાસ એ. ૪ નરભવ આરાધન સિદ્ધિ સાધન, સુકૃત લીલ વિલાસ એ; નિર્જરા હેતે સ્તવન રચિયું, નામે પુન્ય પ્રકાશ એ. ૫

ઇતિ પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન સંપૂર્ણ.

શ્રી વીરજિન વિનતિરૂપ સ્તવન.

વીર સુણો મોરી વિનતિ, કર જોડી હો કહું મનની વાત ॥ બાળકની પરે વિનવું, મોરા સ્વામિ હો તું ત્રિભુવન તાત ॥ વીર૦ ॥ ૧ ॥ તુમ દરિસણ વિણ હું ભમ્યો, ભવ માંહે હો સ્વામિ સમુદ્ર મોઝાર ॥ દુઃખ અનંતાં મેં સહ્યાં, તે કહેતાં હો કેમ આવે પાર ॥ વી૦ ॥ ૨ ॥ પર ઉપકારી તું પ્રભુ, દુઃખ ભંજે હો જગદીન દયાળ ॥ તેણે તહારે ચરણે આવીયો, સ્વામિ મુજને હો નિજ નયણ નિહાળ ॥ વી૦ ॥ ૩ ॥ અપરાધી પણ ઉધર્યાં, તેં કીધી હો કરૂણા મોરા સ્વામ ॥ હું તો પરમ ભક્ત તાહરો, તેણે તારો હો નહીં ઢીલનું કામ ॥ વી૦ ॥ ૪ ॥ શૂલપાણિ પ્રતિબુજવ્યો, જેણે કીધો હો તુજને ઉપસર્ગ ॥ ડંક દીધો ચંડકોશીયે, તેં દીધો હો તસુ આઠમો સર્ગ ॥ વી૦ ॥૫॥ ગોશાળો ગુણ નહીં ઘણું, જેણે બોલ્યા હો તોરા અવરણવાદ ॥ તે બળતો તેં રાખીયો, સીતલેશ્યા હો મૂકી સુપ્રસાદ ॥ ॥ વી૦ ॥ ૬ ॥ વચન ઉથાપ્યાં તાહરાં, જે જગડ્યો હો તુમ સાથે જમાલ ॥ તેહને પણ પન્નરે ભવે, શિવગામી હો કીધો તેં કૃપાળ ॥ વી૦ ॥ ૭ ॥ અઈમત્તો ઋષી જે રમ્યો, જળ માંહે હો બાંધી માટીની પાળ ॥ તરતી મૂકી કાચલી, તેં તાર્યો હો તેહને તતકાળ ॥ વી૦ ॥ ૮ ॥ એ કોણ છે ઇંદ્રજાળીયો, એમ કહેતો હો આવ્યો તમ વીર ॥ તે ગૌતમને તેં કર્યો, પોતાનો હો પ્રભુતાનો વજીર ॥ વી૦ ॥ ૯ ॥ મેઘકુંમર ઋષી બુજવ્યો, ચિત્ત ચૂકયો હો ચારિત્રથી અપાર ॥ એકા-

વતારી તેહને, તેં કીધો હો કરુણાભંડાર ॥ વી૦ ॥ ૧૦ ॥
બાર વરસ વેશ્યા ઘરે, રહ્યો મૂકી હો સંયમનો ભાર ॥ નંદિષેણ
પણ ઉધર્યો, સુરપદવી હો દીધી અતિ સાર ॥ વી૦ ॥૧૧॥
પંચ મહાવ્રત પરિહરી, ગૃહવાસે હો વશ્યા વરસ ચોવીશ ॥
તે પણ આર્દ્રકુંમારને, તેં તાર્યો હો ત્હારી એહ જગીશ
॥ વી૦ ॥૧૨॥ રાય શ્રેણિક રાણી ચેલણા, રૂપ દેખી હો ચિત્ત
ચૂકયા જેહ ॥ સમોવસરણ સાધુ સાધ્વી, તેં કીધો હો આ-
રાધક તેહ ॥ વી૦ ॥ ૧૩ ॥ વિરત નહીં નહીં આખડી, નહીં
પોસો હો નહીં આદરી દિખ્ખ ॥ તે પણ શ્રેણિક રાયને, તેં
કીધો હો સ્વામિ આપ સરિખ્ખ ॥ વી૦ ॥ ૧૪ ॥ એમ
અનેક તેં ઉદ્ધર્યા, કહું ત્હારા હો કેતા અવદાત ॥ સાર
કરો હવે માહારી, મન આણો હો સ્વામિ માહરી વાત
॥ વી૦ ॥ ૧૫ ॥ સૂધો સંયમ નવિ પળે, નહીં તેહવો હો
મુજ દરિસણ નાણ ॥ પણ આધાર છે એટલો, એક તાહરૂં
હો ધરૂં નિશ્ચલ ધ્યાન ॥ વી૦ ॥ ૧૬ ॥ મેહ મહીતળ વ-
રસતો, નવિ જોવે હો સમ વિષમા ઠામ ॥ ગિરુઆ સાહે જે
ગુણ કરે, સ્વામિ સારો હો મ્હારાં વંછિત કામ ॥ વી૦ ॥૧૭॥
તુમ નામે સુખ સંપદા, તુમ નામે હો દુઃખ જાયે દૂર ॥ તુમ
નામે વંછિત ફળે, તુમ નામે હો મુજ આનંદ પૂર ॥વી૦॥૧૮॥

॥ કળશ ॥

ઇમ નગર જેસલમેર મંડણ, તિર્થંકર ચોવીશમો ॥ શાસ-
નાધિશ્વર સિંહ લાંછન, સેવતાં સુરતરુ સમો ॥ જિનચંદ
ત્રિશલા માત નંદન, શકળચંદ કળા નિલો ॥ વાચનાચારજ
સમયસુંદર, સંથુણ્યો ત્રિભુવન તિલો ॥૧૯॥ ઇતિ ॥

વિજ્ઞપ્તિ.

આ બુક સ્વર્ગવાસી બાઇ ચંચળ (શા. મગનલાલ હઠીસંગ જ્ઞાન પ્રકાશના માલેકની સૌભાગ્યવંતી) બાઇના સ્મર્ણાર્થે ભેટ આપવામાં આવે છે, માટે સરવે સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકાએ (ચતુર્વિધસંઘ) ને જોઇએ તેમણે નિચે સહી કરનાર પાસેથી મંગાવી લેવી. પરદેશવાળાઓએ અડધા આનાની ટીકીટ મોકલી આપવી. એજ વિજ્ઞપ્તિ.

શા. મગનલાલ હઠીસંગ.

રાજનગર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસના માલેક.

અમદાવાદ—શાંતજીમંદિરની પોળ.